

Sygn. akt III Cz 95/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie SO Marcin Rak

SR (del.) Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 marca 2016 roku

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w D.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 8 listopada 2015 r., sygn. akt I C 1945/15

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Andrzej Dyrda SSO Marcin Rak

Sygn. akt III Cz 95/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim postanowieniem z dnia 8 listopada 2015r. przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Rybniku – Wydziałowi Gospodarczemu.

W uzasadnieniu wskazał, że z pozwu oraz dołączonych do niego dokumentów wynika, że strony są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz.U. z 1989r., Nr 33, poz. 175 z późn. zm.) zgodnie, z którą sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej, a dochodzone roszczenie ma związek z prowadzoną przez strony działalnością gospodarczą. Wskazując, że w definicji sprawy gospodarczej występują trzy elementy: podmiotowy, przedmiotowy i funkcjonalny, Sąd stwierdził, że wszystkie te elementy zostały spełnione, tj. podmiotowy (obie strony są przedsiębiorcami) i przedmiotowy (sprawa wynika ze stosunku cywilnego), funkcjonalny (sprawa mieści się w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez strony).

Uwzględniając powyższe, Sąd uznał, że sprawa ma charakter sprawy gospodarczej i zgodnie z § 2 pkt 7 b rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 2012r. w sprawie przekazania niektórym sądom okręgowym i sądom rejonowym rozpoznawania spraw gospodarczych z obszarów właściwości innych sądów

okręgowych i sądów rejonowych (Dz.U. z 2012r., poz. 730 z późniejszymi zmianami) i art. 200 § 1 k.p.c. przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Rybniku – Wydziałowi Gospodarczemu.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód domagając się jego uchylenie oraz rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim oraz przyznanie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych

W uzasadnieniu podnosił, powołując się w tym zakresie na powołane orzecznictwo Sądu Najwyższego, że momentem decydującym o istnieniu związku roszczenia z działalnością gospodarczą jest moment powstania roszczenia, a późniejsze zmiany w tym zakresie, nie powodują przekształcenia takiego związku. Wskazując zatem, że poszkodowany w dacie powstania szkody nie był przedsiębiorcą, nie daje podstaw do zakwalifikowania sprawy jako sprawy gospodarczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (tekst jednolity Dz.U. z 2015r. poz. 127 z późniejszymi zmianami) sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 16 listopada 2012r. (III CZP 69/12), dokonując analizy zakresu pojęcia „sprawy gospodarczej” oraz orzecznictwa Sądu Najwyższego poświęconego temu zagadnieniu, a także wskazując na rozbieżności orzecznictwie w określaniu zakresu tego pojęcia, uznał mimo to, że dominujący nurt wykładni elementu funkcjonalnego definicji sprawy gospodarczej opowiada się za szeroką jego interpretacją.

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Najwyższy podkreślił przy tym, że za stwierdzeniem zaistnienia elementu funkcjonalnego przemawia to, że powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie naprawy powypadkowej samochodów, w ramach której oferuje swoim klientom kompleksową usługę polegającą na naprawie uszkodzonego

Sygn. akt III Cz 95/16

pojazdu jak również najmu pojazdu zastępczego, a dokonując rozliczeń, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, powód oferuje klientom rozliczenie bezgotówkowe, polegające na tym, że mogą oni zawrzeć umowę przelewu wierzytelności przysługujących im jako poszkodowanym, względem zakładu ubezpieczeń, dokonując w ten sposób zapłaty za usługę oferowaną przez powoda.

Również w postanowieniu z dnia 22 kwietnia 2015r. (III CZP 12/15), Sąd Najwyższy stwierdził, iż sprawa dotycząca wierzytelności firmy, która zajmuje się najmem pojazdów poszkodowanym w zamian za cesję ich wierzytelności z tytułu poniesionej szkody jest sprawą gospodarczą.

Analogiczna sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, co jednoznacznie wynika z umowy cesji wierzytelności z dnia 23 maja 2015r. (k. 7) jak również przedmiotu działalności gospodarczej powoda wskazanej dziale trzecim rubryce pierwszej informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców pobranemu na podstawie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (k. 10 – 12).

Wobec zatem prawidłowego stwierdzenia wszystkich elementów sprawy gospodarczej, również podmiotowego i przedmiotowego, które w zażaleniu co do zasady nie były kwestionowane, Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że rozpoznanie niniejszej sprawy, należy do właściwości Sądu Rejonowego w Rybniku – Wydziału Gospodarczego.

Z tych względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Andrzej Dyrda SSO Marcin Rak